

Література

1. Базилевич В. Страхування: підручник / В. Базилевич, К. Базилевич, Р. Пікус та ін. / За ред. В. Базилевича; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – К.: Знання, 2008. – 1019 с.
2. Міждисциплінарний словник зі страхування та ризик-менеджменту / [Р. В. Пікус, Н. В. Приказюк, О. М. Лобова та ін.]; за наук. ред. проф. Р. В. Пікуса. – К.: Логос, 2015. – 508 с.
3. Слепухина Ю. Э. Принципы формирования собственного капитала страховой организации и его значение для регулирования уровня финансовой устойчивости / Ю. Э. Слепухина // Известия Уральского государственного экономического университета. – 2006. – № 1 (13).
4. Ткаченко Н. В. Забезпечення фінансової стійкості страхових компаній: теорія, методологія та практика: монографія / Н. В. Ткаченко. – Черкаси: “Черкаський ЦНТЕІ”, 2009. – 570 с.

Баран О. А.

Науковий керівник: Налукова Н. І., к.е.н., доцент
Тернопільський національний економічний університет

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ СТРАХОВИКА: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ

Забезпечення стабільного функціонування страхового ринку можливе за умов подальшого зміцнення і вдосконалення фінансового потенціалу, ліквідності, платоспроможності та конкурентоспроможності на основі стійкого розвитку страховиків. За цих умов важливим є розв’язання багатьох теоретичних та практичних питань розвитку українських страховиків.

Виходячи із змісту основних завдань фінансового менеджменту, можна констатувати, що фінансовий потенціал виступає основним об’єктом фінансового управління, а правильний вибір тактики та стратегії управління ним є значним внутрішнім фактором фінансової стійкості страхової компанії. Саме тому потрібно розкрити концептуальні засади формування раціональної політики управління фінансовим потенціалом страхових компаній.

При формуванні фінансового потенціалу страхової компанії потрібно виходити з основних чинників, які впливають на його кількісний і якісний стан і, в свою чергу, зумовлюють рівень фінансової стійкості страхової організації в конкретному періоді. До таких чинників більшість економістів відносять величину внесеного статутного капіталу страхової компанії, розрахований у встановленому порядку розмір страхових резервів з метою гарантії страхових виплат, наявну у відповідності із стратегією і тактикою страхової компанії структуру її страхового портфеля, систему перестрахування страхових ризиків,

а також масштаби та ризикованість інвестиційної діяльності конкретної страхової компанії.

В сучасних умовах постає проблема в управлінні фінансовими ресурсами страхової компанії, що передбачає створення системи методів та правил реалізації управлінських рішень щодо формування оптимальної структури капіталу з різних джерел, а також умов, які забезпечували б ефективне використання капіталу в операційній, фінансовій та інвестиційній діяльності страховика.

Головним завданням управління фінансовими ресурсами страхової компанії є досягнення максимального фінансового добробуту її власників шляхом максимізації ринкової вартості компанії. При цьому завжди виникають конфлікти між економічними інтересами акціонерів і кредиторів, власників і страхувальників, постає проблема вибору між тим, спрямувати кошти в інвестиції чи виплатити дивіденди; між першочерговим інвестуванням коштів і погашенням зобов'язань; між інвестуванням і формуванням вільних резервів тощо. Важливим у цьому контексті є побудова оптимальної структури джерел формування фінансового потенціалу з урахуванням гарантованого рівня доходності та ризику [31, с. 113].

Фінансовий потенціал страховика, крім власне коштів на здійснення операцій зі страхування, включає також й інвестиційний потенціал, який складається з двох нерівнозначних частин – власного капіталу та залучених коштів, причому залучені кошти значно переважають власний капітал, що зумовлено галузевою специфікою діяльності страхової компанії.

Залучений характер коштів, що перебувають у розпорядженні страховика, вимагає чітко продуманої та обґрунтованої концепції поведінки останнього на ринку інвестиційних вкладень та врахування ризику інвестиційної діяльності під час вибору напрямів інвестицій. Від результатів інвестиційної діяльності страхової компанії залежить її спроможність виконання взятих на себе зобов'язань із укладених договорів страхування, якщо інвестиційна програма виявиться помилковою та збитковою, а об'єкт інвестування – недостатньо спроможним, то банкрутство може спіткати вже самого страховика.